

Dagens dubbel till Kennet!

Fredagen den 11 januari åkte Robban och jag till Växjö för att pröva lyckan i årets första Salooncup. Även Signalarna kom ner i sin stora husbil.

Robban och jag var tidigt på plats och var beredda på att få vänta på att lokalen skulle öppnas. Det visade sig att det var bara att kliva på, för Ove Halvarsson hade kommit ner tågledes och hade blivit insläppt till banan. Han låg och sov på en soffa där, och blev bryskt väckt till liv av oss. Även Micke Svensson och Maurits Lindgren, som här gjorde comeback efter två års bortovaro, dök upp.

Så damp även "Drutten" in, innan cheffolket kom och startade upp banan för träning. Banan var ruskigt hal till en början och den blev inte mycket bättre efter en tids träning. Landrud krävde soppning och så blev det. Under tiden gick vi till den populära kinarestaurangen och åt en delikat måltid, som vi avslutade med friterad banan med glass och grädde, SMASKENS.

När vi var tillbaka igen var banan i bra skick och vi var nöjda med hur våra bilar fungerade. Åtvidabergarna hade kommit med en delegation på 18 man, varav 11 skulle tävla. När Åtvidabergarna är på plats är det alltid full rulle, så även denna gång. Jag försökte att få Anki till att ställa upp också genom att låna henna min extrabil. Hon tränade både länge och bra, men hon sa att hon var för nervös för att ställa upp. Vid tolvtiden gick vi till vårt hotell för att få några timmars sömn. När vi gick upp vid sjutiden var vi väl rätt så utsövda, i alla fall Robban.

Vi var nere vid banan i god tid till träningen som skulle börja 7.30 med förarsammanträde 8.00. Då det hade blivit sent på fredagskvällen så dök det aldrig upp någon som kunde starta upp banan, så Robban och jag tog bilen tillbaka till hotellet och åt frukost i lugn och ro. Vi var tillbaks vid halv nio, då hade träningen precis startat. Någon hade ringt till Björn och Peter och väckt dem. Besiktningen blev också försenad, men då det bara var 24 bilar till start så var den klar till utsatt tid 9.30. Då hölls det försenade förarsammanträdet, så kvalet blev också fördröjt. Så vill vi inte ha det i fortsättningen.

Kvalet vanns av junioren Danne Ax på 4.467. TQ för seniorer fick Ove Halvarsson med 4.533. Bäste GO-69:are blev också en junior. Eric fixade 4.620, Kennet 4.665, Robban 4.700. Självt fick jag inte till det och hamnade i C-final med 4.937.

En som inte heller fick till det i kvalet var junioren Simon Gustavsson som fick starta i D-finalen. Här visade han dock sin klass och vann på 330.90, hela 30 varv före Johan Thorsson med hemmaföraren Björn strax bakom.

I final-C startade Victor Thorsson, junioren som alltid säger, idag skall jag slå dig. Han blev faktiskt mitt största hot till segern i denna final. Med 333.50 slutade han tvåa, jag lyckades få 339.40. Jag tar dig i Open-12 istället sa han då.

30 varv efter hamnade junioren Andreas Gustavsson och nystartan Maurits.

Hela familjen Karlsson hade hamnat i B-finalen, och alla kämpade de om andraplatsen bakom Kennet Signal, vars bil flög runt banan, och med 375,75 var han 27 varv före Uffe. Carro blev trea och Stoffe fyra. Robban som hade en bra bil blev femma, men det var lite för många avkörningar. Hemmasonen Peter såg sömnig och trött ut. Efter denna final gick jag fram till Kennet och sa, detta kommer att räcka långt.

A-finalen blev en jämn och tuff tillställning. Det var bara Bengt G:son från Mönsterås

som hade ideliga trubbel, precis som hans teamkompis Peter Krüger haft i C-finalen. Eric fick bromstrubbel på sitt handtag och dalade i resultatlistan. Efter halva finalen var det ingen som matchade Kennets resultat. Det var till slut bara Landrud som kunde utmana och vi vet ju alla hur han kan koppla in turbon. Han hade fyra varv upp inför sista spårbytet, men han kom inte hela vägen med sina 374 varv. Danne var säker tvåa på 369.55.

Seniorer

1.	Kennet Signal	GO-69	375.75
2.	Michael Landrud	Hjärup	374.00
3.	Ove Halvarsson	Västerås	365.45

Juniorer

1.	Danne Ax	Åtvidaberg	369.55
2.	Carolin Karlsson	Åtvidaberg	342.45
3.	Victor Thorsson	Åtvidaberg	333.50

Nu blev det en liten lunchpaus. Beställda pizzor hade anlänt och vi kunde alla äta i lugn och ro. Även idag blev det smarrig efterrätt. Anita Signal gjorde en hel spann med marängschwiss. Eric fyller nämligen moppe på måndag och det skulle vi fira på detta trevliga sätt.

Efter en halvtimmas träning med Open-12 och besiktning var det dags för kval. Det var 19 startande så det bestämdes att final-C skulle köras som Round Robin.

Kvalet vanns av Landrud på 3.863 och bästa junior blev Danne Ax med 4.038.

Alla Göteborgarna kvalade bra, Kennet 3.902, Robban 4.063 och hör och häpna Berra fixade 4.165 och en plats i A-finalen. Eric hamnade i B med 4.373.

Innan finalerna startade tog Uffe ton och alla sjöng Ja må han leva och hurrade för Eric, det var nästan så att taket lyfte sig. GRATTIS ERIC!

Som straff för att jag petat ner Micke Svensson till B-finalen fick jag vara kurvvakt under C-finalen. En RR runda med sju förare skall ta c:a 50 minuter. Det kändes som om det tog två timmar, men det stannade vid 70 minuter.

Vid första spårbytet blev det lite kalabalik, färgerna stämde inte på skärmen. Det visade sig att man lagt in fel typ av spårbyte. Ett steg till höger gällde nu, så man fick stå och köra med samma gubbar vid sin sida hela tiden. Åter till C-finalen. Det var nog det värsta

jag varit med om under min slotracingtid, och den är lång. Det var avkörningar, krocker, smällar till höger och vänster och trackcalls var 15:de sekund. En dusch efter halva racet hade varit skönt. Peter stod till sist som vinnare trots att han fick dreivas på sista spåret och kunde köra fullgas runt om trots ett ytterspår. Bilen dog helt strax innan finalen var över. Viktor blev tvåa, fem varv efter med 314.40 och det skulle nog inte räcka för att slå mig. Du får satsa på nästa gång, Viktor.

I B-finalen hade hemmaföraren Björn otur med motorsläpp, han hade säkert varit med och tampats annars. Segern kom att stå mellan Erik, nästan femton, och Micke S, över femton. Det blev en strid in i det sista, och med 25/100 gick segern till junior, med 387.50. Stoffe var cirka sju varv efter följd av Simon och Carro.

Så äntrade jag då ringen för att få strida med de stora grabbarna. Ove, "Drutten" och Kennet var överlägsna, och Ax hade trubbel, så jag fick ta strid med Robban. Vi hade rätt så jämgoda bilar, men jag höll mig bättre på spåret så jag slutade fyra. Micke som jag tryckt ner till B-finalen tog revansch och slog mig i racet. Rätt snart visade det sig att det inte var mycket att göra åt Kennet. Landruds motor började krokna och nu var frågan om han skulle hålla undan för en jagande Ove. Svaret blev nej.

Seniorer

1.	Kennet Signal	GO-69	421.00
2.	Ove Halvarsson	Västerås	400.40
3.	Michael Landrud	Hjärup	397.90

Juniorer

1.	Eric Signal	GO-69	387.50
2.	Simon Gustavsson	Åtvidaberg	368.70
3.	Carolin Karlsson	Åtvidaberg	359.65

En trevlig tävlingsdag var till ända och Göteborgskvartetten hade roffat åt sig 110 poäng, det måste vara ett rekord.

Till sist var det prisutdelning. De tre bästa seniorerna fick pokaler, men bara bäste junior. Jag tycker nog att är det fler än fem juniorer till start skall det vara tre pokaler även där, det är ju de som är sportens framtid. OK alla juniorer fick en chokladkaka.

Jag ber också att få önska alla läsare ett riktigt gott nytt år. Så hoppas jag få se fler startande i Mullsjö den åttonde mars.

Berna

Jag fortsätter ännu ett år med göteborgska lustigheter.

Dom där monteringsbara möblerna från Ikea e problematiska!
De tog en hel måne innan Kal å ja kom på att vi sov i en bokhylla!

Varför slutade du på keramikkursen?

Läraren hade ingen utbildning.

Oj! De va ju ännu luredrejeri!

Beda har fått ont i foten och konsulterar en ortoped som säger:

Av allt att döma har ni gjort ett litet snedsteg!

Ja de kan la hända – men va har de me foten å göra?